

Sică
Alexandrescu

Stagiune non-stop

La Teatrul Dramatic din Braşov, stagiunea nu se închide niciodată. Cel puțin din toamna anului 1967, cînd instituția braşoveană a trecut sub o nouă conducere — cea de azi —, stagiunea teatrală s-a deschis și deschisă a rămas, fără întreruperi, pînă astăzi. Ca să zicem așa — non-stop. De ce? Pentru că Braşovul este un oraş într-un permanent plin sezon, o localitate cercetată de vizitatori — turişti din ţară și de peste hotare — atît iarna cît și vara. Oraşul nostru s-ar dovedi o gazdă puţin atentă, dacă pe o parte din aceşti musafiri i-ar primi cu porţile teatrului închise.

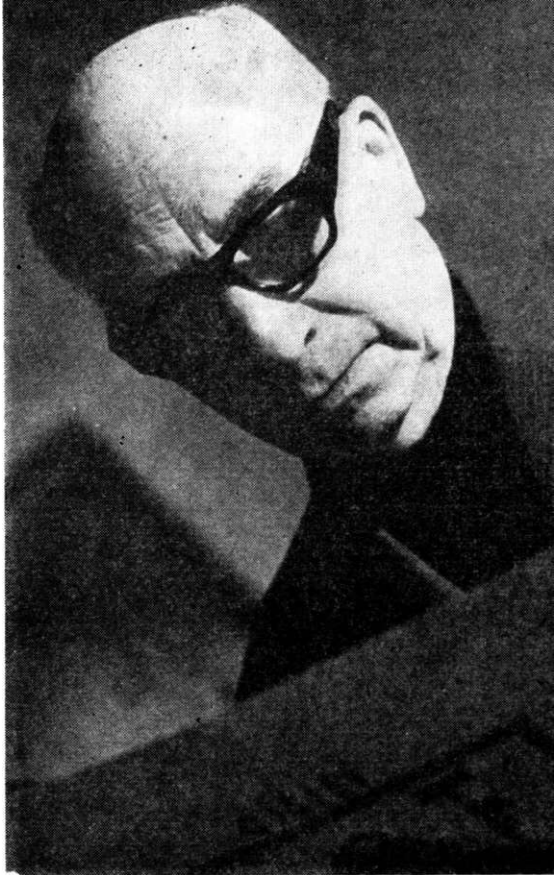
Ca să răspundem deci revistei „Teatrul”, ca să dăm cititorilor săi o imagine asupra stagiunii trecute, nu vedem o altă posibilitate decît să arătăm ce s-a petrecut pe scena braşoveană în ultimele 12 luni.

Din luna iulie 1969 pînă azi, Teatrul Dramatic din Braşov și-a pofţit spectatori şi următoarele premiere:

— *Gloria* de Nicuşor Constantinescu; *Travesti* de Aurel Baranga; *Micul infern* de Mircea Ştefănescu; *O zi de odihnă* de Valentin Kataev; *Albatros* de Radu Teodoru; *Hartă Răzeşul* de Vasile Alecsandri; *Aceşti îngeri trişti* de D. R. Popescu; *Cînd aud cucul cîntînd* de Gheorghe Vlad; *Gaişele* de Al. Kirişescu; *Trandafirii roşii* de Zaharia Bîrsan.

Iar acum avem în pregătire *O noapte furtunoasă* de Caragiiale, *Vişorul* de Delavrancea, *Take, Ianke și Cadir* de Victor Ion Popa.

Distribuțiile se fac în așa fel, încît două sau chiar trei piese să poată fi jucate si-

multan. În acest fel, în multe zile, paralel cu spectacolul din Braşov, au loc una sau două reprezentații în localitățile apropiate.

La temelia alcătuirii repertoriului de mai sus a stat un principiu cunoscut încă de la Ion Heliade Rădulescu și de la Mihai Eminescu. Un teatru, în accepția majoră a cuvîntului, nu se poate sprijini decît pe o dramaturgie originală.

Aruncînd o privire asupra activității pe un an în urmă a teatrului braşovean, constatăm că din zece premiere, nouă din piesele jucate aparțin autorilor români, mai noi sau mai vechi, și numai una este semnată de un autor străin: *O zi de odihnă* a scriitorului sovietic Valentin Kataev.

Principiul acesta ne va fi călăuză și pe viitor: loc cit mai larg dramaturgiei originale. Se înțelege de la sine că această condiție nu trebuie să ducă la reprezentarea fără discernămint a oricărei lucrări, numai fiindcă poartă o semnătură autohtonă. Pînă azi n-am căzut în acest păcat și ne vom feri de el și de aci înainte.

Deci, ca să ne transformăm un principiu sănătos în contrariul său, spre paguba tuturor și în primul rînd a teatrului. — dramaturgie originală, clasică și contemporană, în proporții coplesitoare, dar de calitate.